

WAKKER BLIJVEN

Ons ochtendgloren wekken met Maria Montessori en de heilige Theresia van het Kind Jezus

Evangelie (Lc 21, 25-28.34-36)

In die tijd sprak Jezus tot zijn discipelen over zijn komst: : « Er zullen tekenen zijn aan zon, maan en sterren. Op de aarde zullen volkeren in angst verkeren, radeloos door het gebulder van de onstuimige zee. De mensen zullen het besterven van schrik in spanning om wat de wereld gaat overkomen, want de hemelse heerscharen zullen in verwarring geraken. Dan zullen zij de Mensenzoon zien komen op een wolk, met macht en grote heerlijkheid. Wanneer zich dit alles begint te voltrekken richt u dan op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing komt nabij.

Zorgt er voor dat uw geest niet afgestompt raakt door een roes van dronkenschap en de zorgen des levens; laat die dag u niet als een strik onverhoeds grijpen, want hij zal komen over allen waar ook ter wereld. Weest dus te allen tijde waakzaam en bidt, dat ge in staat moogt zijn te ontkomen aan die dingen die zich gaan voltrekken en stand moogt houden voor het aangezicht van de Mensenzoon. »

● « Wakker blijven »

U hebt zojuist het evangelie van deze eerste adventszondag overwogen met behulp van een korte video. Bedankt voor uw inschikkelijkheid om het op deze manier te doen. Lijkt het ver weg van uw gebruikelijke lezing van het Nieuwe Testament? Misschien ! **Deze methode is nochtans de eerste sleutel tot deze retraite: het is onze kindertijd die ons spirituele leven draagt.**

Waar is deze kindertijd die ons draagt? Waarschijnlijk dichterbij dan we denken volgens de woorden van dokter Maria Montessori : “Er zijn mensen die de waarde van het kind voor de mensheid alleen zien in het feit dat het kind later een volwassene zal zijn [...] Het kind is evenwel een belangrijke menselijke entiteit op zichzelf. De kindertijd is niet alleen een noodzakelijke overgang naar volwassenheid. Het kind en de volwassene zijn twee verschillende gezichten van ons menszijn die elkaar moeten interpreteren en in harmonie moeten handelen door elkaar te helpen.” **Twee gezichten van dezelfde menselijkheid.**

Pais Pius XI veroorloofde zichzelf in zijn homilie op 17 mei 1925, de dag van de heiligverklaring van Theresia van het Kind Jezus, de karmelietes van Lisieux, een gedurfde bevraging aan het publiek dat verzameld was in het schip van de Sint Pietersbasiliek. Pater Bruno van Jezus Maria, een karme-

liet uit Parijs, herformuleerde ze als volgt in een nummer van "Etudes Carmélitaines" (april 1934): "Alles doet ons geloven dat Jezus, toen Hij de woorden sprak: **"Laat de kleine kinderen tot mij komen", voor het kind zelf de volkomenheid van het evangelische kindschap voorzag.** Zou het anders kunnen zijn? Zou het passend zijn dat het kind dat volgens Pius XI *natuurlijk voelt en handelt zoals gelovigen het moeten doen, door het evangelische kindschap, voelen en handelen onder de heerschappij van de deugd*; zou het passend zijn dat deze kleine goudstandaard van onze spirituele voltooiing, zichzelf noodzakelijkerwijs moet afremmen om de vruchten te plukken van wat hij dient aan te tonen? Moet hij werkelijk eerst in een volwassene veranderen voordat hij deze concentrische beweging begint, die hem dank zij de omvorming door de genade, terugbrengt naar zijn startpunt?"

Zo blijft niet alleen het kind dat we van nature waren, de meest authentieke evangelische zuurdesem die er is, maar bovendien kan de volwassenheid op geen enkele manier beschouwd worden - met het risico de verwachting van Christus zelf te misleiden - als de onfeilbare index van een vervuld geestelijk leven. Durven we daarom de vraag stellen: wat blijft over van het kind dat we ooit geweest zijn?

Het gewone leergezag van de kerk nam al heel vroeg deze overtuigingen aan, geïllustreerd door het leven van Theresia. In een zekere zin kwam het, op zijn eigen manier, overeen met de Europese onderwijsvernieuwing, die in Italië belichaamd werd door Maria Montessori. Zo zag de voorganger van Pius XI, paus Benedictus XV, op 14 augustus 1921 in een van zijn toespraken geen andere uitkomst voor de volwassene dan gehoorzamen van het gebod van Christus, die ons "bovendien uitdrukkelijk leert dat zij die niet als kinderen zijn geworden, uit het Koninkrijk der hemelen uitgesloten worden: Als u zich niet bekeert en wordt als kleine kinderen, zult u het Koninkrijk der Hemelen niet binnengaan. **De Goddelijke Meester wil uitdrukkelijk dat zijn discipelen de geestelijke kindertijd zien als de noodzakelijke voorwaarde voor het eeuwig leven.**"

Van de Karmel van Lisieux tot de Romeinse basilieken, waaronder de Case dei Bambini van gisteren en vandaag, **herwint de kindertijd geleidelijk zijn autonomie om onze zekerheden als volwassenen in twijfel te trekken. Die kindertijd is niet langer de schets van wat we zouden zijn geworden. Hij leeft en beweegt. Hij eist onze trouw. Hij is de herinnering aan een evangelische roeping waarvan wij de actualiteit moeten doen herleven. Wat moeten we opgeven om de lichte stap van onze kindertijd te hervinden? Zullen we onze eigen stem verloochenen? Zullen we het beloofde en gewenste Koninkrijk verlaten?**

Dus, om het gezag van de vermaning van beide pausen uit te breiden tot onze meditatie van deze eerste retraiteweek, laten we de taak over aan degene die er getuige van was in 1934, pater Bruno, om een oproep te lanceren die des te beslissender is omdat ze bij de dageraad van dit jaar 2022 nog steeds geldt: "Volwassenen, laten we opletten het kind geen plantaardig leven leven te laten leiden op de drempel van het geestelijk leven!"

Frère Marc Fortin, ocd (Lisieux) et Virginie Brault, fraternité Marie, mère du Bon Pasteur

1. Italiaanse naam voor de kleuterscholen (3-6 jaar) van Maria Montessori.

Maandag 29 november : De wil van de Heer liefhebben

« Komt, laat ons gaan naar de berg van Jahwe. (...) ! Dan zal Hij ons zijn wegen wijzen, en wij zullen zijn paden bewandelen. » (Jes. 2, 3)

« Het is heel gemakkelijk te begrijpen dat alles wat de volwassene creëert, zelfs als men het vooruitgang kan noemen, tot niets leidt zonder liefde. »
(Maria Montessori - L'Esprit absorbant, p.238.)

Ben ik me bewust dat de wil van de Heer liefde is? Hoe beleef ik dit?

" Le Chemin creux "- Georges Seurat

Dinsdag 30 november : Zijn geloof bevestigen

« Het geloof van uw hart brengt de gerechtigheid en de belijdenis van uw mond het heil. » (Rom 10, 10)

« Eeuwige Vader, uw enige Zoon, het lieve Kind Jezus is ook van mij, want Gij hebt hem aan mij gegeven » (TVL Gebed III)

Kan ik mijn geloof in de menswording beamen?
Ik zoek naar een gelegenheid om God in de mens te vinden.

Woensdag 1 december: Wonen in het huis van de Heer

« Verblijven mag ik in het huis van de Heer tot in lengte van dagen. » (Ps 23)

« Het kind gaat uit van een soort leven waar werk (...) vreugde en geluk brengt. (...) Zij die een innerlijke richtlijn volgen, houden zich bezig met een werk dat hen sereniteit en vreugde brengt. » (Maria Montessori - L'Esprit absorbant, p.222)

Ik overweeg het Werk van God in kleine dingen. Ik bied mijn werk aan, met zijn vreugde en verdriet, terwijl ik lovend in Hem verblijf.

" La Vierge, l'Enfant Jésus et sainte Anne "- Léonard de Vinci

Donderdag 2 december : In zijn Liefde blijven

« Met standvastigheid handhaaft Gij de vrede, omdat het volk op U vertrouwt. »
(Jes 26, 1-6)

« Dichtbij Pauline nam ik me voor dat mijn ziel zich nooit aan de blik van Jezus zou onttrekken. Zo zou mijn ziel vredig naar het hemels vaderland kunnen varen. »
(Ms A 22 r)

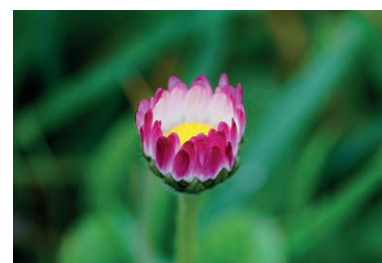
De liefde van Christus voedt mijn hoop en mijn liefde voor mensen.

Vrijdag 3 december : Zich verheugen in zijn kleinheid

« De armen vinden hun vreugde weer in Jahwe » (Jes. 29, 18)

« Het kind is zowel een hoop als een belofte voor de mensheid. Door voor dit embryo te zorgen als onze kostbaarste schat, zullen wij werken aan de groei van de mensheid.. » (Maria Montessori - L'Education et la paix, p.76)

Wat is het meest nederige dat ik meemaak, en dat een bron van grote vreugde is in mijn leven?

Zaterdag 4 december : Van zijn armoede geven

« Voor niets hebt gij ontvangen, voor niets moet gij geven. » (Mt 10, 8)

« (...) wees niet bang : hoe armer je bent, hoe meer Jezus van je zal houden, Hij zal ver lopen, heel ver, om je te zoeken, als je soms een beetje zou verdwalen. » (Brief 211)

Geef ik gratis, zonder te tellen? Vandaag bied ik iets aan voor de groei van het Koninkrijk: een glimlach, stilte, een object.